

[Kai Moltke.]

sommerhuse kan fratrækkes, og så de to ubekendte størrelser: ikke et menneske i denne sal aner, hvordan de nye afskrivningsregler kommer til at se ud, og ingen her aner, hvornår vi får fradragsretten for kommunale skatter genindført. Det vil altså sige, at man her accepterer et grundlag med adskillige ukendte faktorer. Men mens der i og for sig i udvalget i sin tid var flertal om, at det var en nødløsning med den skattepligtige indtægt, forstår jeg nu på flertallet af ordførerne, at de ikke har nogen synderlige betænkeligheder, men har fraveget deres synspunkter på dette afgørende område. Derfor kan jeg ikke lade være med at mindes en tidligere boligministers ord om, at hvis man bruger den skattepligtige indtægt som grundlag, vil f. eks. en selvstændig, en købmand eller en privat erhvervsdrivende med så og så mange børn, i forhold til andre på grund af skattesystemets uretfærdigheder og vilkårligheder måske være den, som efter loven gør sig fortjent til det største boligsikringstilskud.

Jeg må stadig væk sige, at meget og mangt, også standpunkter, forandrer sig; men jeg kan nu ikke indtage andet standpunkt end det, jeg havde som boligordfører, nemlig at det rimeligste ville være at tage bruttointægten med en række standardfradrag, f. eks. lønmodtagerfradragene, standardiserede transportudgifter, kontingenter til arbejdsløsheds-, syge- og pensionsforsikring, og så beregne grundlaget. Det var det standpunkt, som mit daværende parti koncentrerede sig om ved behandlingen i folketinget, og jeg ser ikke, at der på dette område er mindste grund til at ændre standpunkter.

Her ser vi altså nu en vis omgruppering af kræfterne, en accept af den skattepligtige indtægt som grundlag, selv om ingen endnu kender reglerne for beregningen af den skattepligtige indtægt eller tidspunktet for samtidighedsbeskatningens indførelse — på grund af det dilemma, som kildeskatten åbenbart stadig befinder sig i. Man kan end ikke fastsætte datoen for næste revision af loven, fordi ingen ved, hvornår det lykkes at indføre kildeskat og samtidighedsskat her i landet. Det vil sige, at man står her over for at ville løse et problem

med en række ukendte faktorer, med en række af de gamle svagheder, med en række ting, som kan virke helt forvirrende og helt uretfærdigt på fordelingen af boligsikringstilskuddet.

Jeg kan ikke lade være med at citere et andet afsnit af venstres daværende boligordførers indstilling, hvor han tager fat på de ændringer, der kan indtræffe i perioden, og hvor der er blevet talt om visse reguleringer i opadgående retning. Venstres ordfører skrev virkelig dengang i betænkningen — sp. 115 —:

„Ved ændringer i husstandens forhold f. eks. som følge af sygdom, arbejdsløshed eller værnepligt og ved ændringer i husstandens sammensætning f. eks. som følge af dødsfald eller som følge af, at børn med indtægt flytter hjemmefra, er der et særligt behov for samtidighed.“

Ja, jeg ved ikke, hvordan venstres ordfører vil forklare, hvorfor vi, når der er et behov for samtidighed, kun skal have én årlig regulering, når det drejer sig om sådanne væsentlige forringelser i de tilskudsberettigedes stilling. Jeg efterlyste allerede i boligudvalget dengang klare og tydelige bestemmelser om, at i tilfælde af længere arbejdsløshedsperioder eller sygdom skulle der for kommunerne indføres pligt til øjeblikkeligt at regulere boligsikringstilskuddet opad også, for ellers ville der jo være et gabende hul, hvis man skulle se på den sociale side af sagen. Venstre stillede dengang ændringsforslag til skalaer og det hele; jeg ved ikke, om venstre nu tager konsekvensen af sine daværende standpunkter og møder med et særligt ændringsforslag til dette afsnit af loven, for det er da ikke mindst blevet aktuelt i en periode, da vi står med mellem 60.000 og 70.000 arbejdsløse.

Jeg rettede også spørgsmålet til den forhenværende boligminister dengang — for det faldt sammen med bortfaldet af det boligtilskud, man hidtil havde fået via arbejdsløshedskassernes ydelser ved arbejdsløshed — og fik det svar, at man jo altid havde mulighed for at få kommunale tilskud i tilfælde, hvor der indtraf uforholdsmæssige vanskeligheder for en familie på grund af arbejdsløshed eller sygdom. Nu ved jeg ikke, om der er nogen i denne sal, som mener, at kommunerne med deres